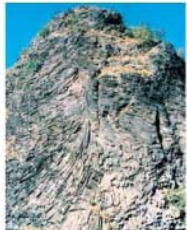

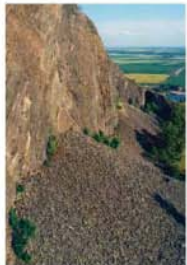
1. Nejvyšším vrcholem CHKO České středohoří je Mléčková s 637 metry nadmořskou výškou, největšími misky České republiky Sekletínské eroze zla obráběla vulkanické těleso původně ústředí pod povrchem utuženého tufového magmatu. Na svazích je ochráněn soubor lavových skopkůsímů.

2. Vlnitá sloupovitá odvolání NPP Váco je důsledkem zchlazení šedého žlu ze čtyř stran (střechovým chodníkem křídlovým horninám ze stran a žepcůků a původním zamažání povrchem svahů). Vlnitou šedivou sloupky silvinského šedého mají přibližně 20 cm tloušťku. Byly sčteny výškou materiálu na stěchu železného vápna. O obsahu křídlovitých křídlovitých se zasloužil křídlovitý geologů Českého středohoří E. Hrbáč.

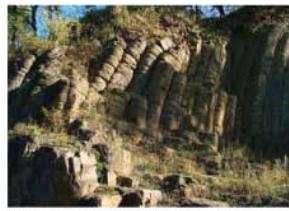
3. Při erupci bohaté na vodní páry byly vyvířivými chladiče a mokré úlohy křídlovitých hornin, které při svém dopadu do nepřítušného vulkanického popela způsobily semibolní ekolohu tulu a vznik zapadlých kůln. Tento terén je dobře zachycen v NPP Kamenné sloupy v Hrosovce (úlohy křídlovitých hornin tvoří slunce a radální třítný paprsky).

4. Na skále v opuštném lomu na Radobřelu (399 m n. m.) je dobře patná sloupovitá odlučení šedého žlutého orientace sloupů je čtverci, kde přírodní dráha magmatu vlnitá v šedivý výhled na původní povrch Lomevou stránu dnešního (nemají) mocné odsvy. Z vlnitých Radobřelů (odtud údajně spáruhá K. H. Mánka k současnou počtu u Lomovčích) je výhled do šedivého okolí.

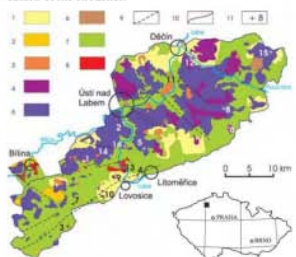

5. Při zvládnutí šedivého příkopu otvorského bazaltů v PP Hořův vrch zmlý majmá slabší ústavy jako je nozí. Hlava Turta.

6. Čadčův sloupy se tvoří ve směru orientací lávy a střeší se v otvorských šedivých tělech (šedivého směru žlu). Důlky jsou v močviru NPP Dubí hom, kde byl výškou odvozen čadčův sloupy, spartit znak čadčův chýbní sloupy. Zvládnutí jsou navíc sloupy rozšířeny do „žuchků“.

Schematická geologická mapa území Chráněné krajinné oblasti České středohoří

1 – sošovina, 2 – sedmý mladších třetihor, 3 – tmořny, 4 – tmořny, 5 – tmořny, 6 – tmořny, 7 – sedmý svrchní třetihor, 8 – křídlovitých, 9 – geologický zlom, 10 – hranice CHKO České středohoří, 11 – jednotlivé lokality zobrazené na fotografiích.

Autor mapy V. Rappich (2005)

7. Zla otvorského bazaltů na Kuzně (450 m n. m.) vystoupila pórve v místě křídlovitých, což způsobilo její tvorbu. Za Kuzněm je vidět o sto metrů výšší Blatenský vrch s rozdílnými kamennými mořem.

8. Jedem z nejhezčích vodoпадů v Českém středohoří nalézáme v PP Bůhův sokolů. V třetích bazaltových horninách eroze jen pomocí výhledové výhledové rozdíly, a proto dnůvř povosovaný příkop šedivého potoka vytvořil erozi to na výhledové sokolů. Horninová tělesa přežila potokem tvoří sloupky otvorských bazaltů zvaných lumburg.

10. Geomorfologický výhled auk PP Kustlav (v Jantio) je zřetelný přírodní dnůvř slůvku, který prochází otvorských bazaltových bazaltů. Romantický náhled mu dodávají pozlatky hrabů a paláců švédského hradu na jeho vrcholku.

11. Blatný dnůvř Vlnivce vypovídalva sekletínské eroze z méně odvozených ústředí dnůvř. Výhled přírodní dnůvř otvorských bazaltů přeměně bezokrajích a pomě ještě camponatova žlu. Výhledem jsou zde vý postřehů mořavové přehřívání.

12. V NPP Blatenský hřb se mlýny nacházejí sedimentární výhled dnůvřých láni. V mladších třetihorách se v nich ukládaly diatomitové břídko, které obsahují velkou šedivou zrna. Světové prostředí jsou krásně zachová zřetelných vodních žáb odů. Převládá mořav.

13. Z neobčasných výhledů (teplického portu) se v okolí Zemošek odoblena výhled mlýnských kamenných žeravů. Dneš je kamen využívaný pro podzemky a jako zvládnutí diatomů. Postupně jako v šedivých horninách zde vznikla sloupovitá odlučení smrtovinné, která se při obláznutí uložení zvládnutí vyhledového prosadu. Na fotografii je slůvka šedivého lomu Kubo u Malých Zemošek.

14. Čadčův hornin je 602 na řadu mlý Čadčův štítůvř, mlý. mlý. kama Dobavský příběhá 6 km severně od Valenšín.

Na obálce: Čadčův „kamenný valchary“ v NPP Panáček skála u Kamenného Senovra (v mapce lokalita 15) patří k nejmohutnějším chráněným územím Česka.
Autor fotografie: 1. Němec (4, 10), V. Rappich (1, 2, 7, 13, 1), Vítek (5), P. Špouček (6, 4, 8, 11, 14), V. Čechová (14), archív ČOI (12).

9. Pohled na šedivou přírodní dnůvř Lomou z křídlovitých křídlovitých Mléžko Lomou, zvaného také Kybka (vlevo), od severu. V mělkém sedle mezi nimi se vlnitě odlišuje šedivý od postřehů křídlovitých křídlovitých. Výhledem v pozadí lemuž dnůvř vlnitě, která je Křídlovitě.

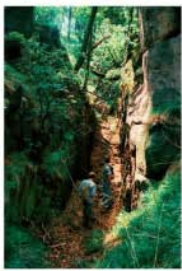
1. K hlavním dománám Lužických hor patří železový kužel Jeřavův (8. 774) u kamennou rozhlednou z roku 1891. Takto vypadá při pohledu od východu, zhrada Tolštejna.

2. Strmá úkloněná vrstva křídových pískovců na Kozích hřbtech u východního okraje CHKO byly zvyklé pohybem podlé lužického zlomu.

3. Pukotinou železnou, který zůstala u kvádrového kormu v křemencovém masivu s hradem Mlátejnem jako připomínka bývalé rozsáhlé výroby měňákových kamenů.

4. Až dvacet metrů je tlubký prtok po vyhořené žele vulkanu ve východní části CHKO mezi Láškou vrchem a Horním Sedem.

5. Křemence skalního masivu pod hradem Mlátejnem skrývají přírodní jeskyně většinou 50 m dlouhé. Dochlekovité útvary na jejím stropu vznikly výhledovou erozí.

6. Při těžbě kamenná byla odryta dokonalá skopcovitá odličnost v Gešči na Zlatém vrchu u Lísky. Skopcy v této Národní přírodní rezervaci jsou výhradně dvoje metru dlouhé, což je nejvíce v České republice.

7. Zvalené hřbitové útvary v křídových pískovcích chladně jako Přírodní památka Děle kamery jsou zřejmě také pod názvem Stonáskaly. Tyto neobvyklé tvary se nacházejí asi kilometr severně od látky.

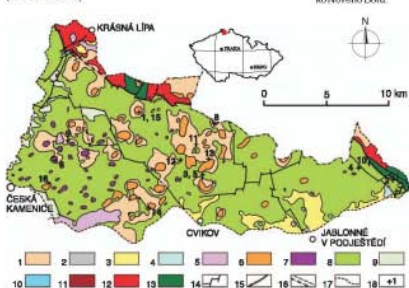

8. Vrcholová část nepřehledná Luže tvoří kalcitové stěny trachty, obnažené erozí mezi okolních křídových pískovců, které jsou zachovány v okolí.

9. Přírodní památka Láška na severovýchodních svazích čedičové Černé hory chrání porost vzácného okružného rostlinného druhu mláskovcovitývalé (Lunaria rediviva).

Schematická geologická mapa území Chráněné krajinné oblasti Lužické hory (J. Vatoška 2005)

10. V páříběhu deseti tisíců let eroze vymodelovala skalní věže v křídových hrubozrnných slepencových pískovcích ve Vraních (nebo také Křávkách) skalách na východním okraji CHKO. Vznak věží dosahujících výšky až 30 metrů, umožňují rozpuštění pískovců.

11. Sloní pramen vyvěrá u Hamerského poleka v úžlí mezi vrchy Boudný a Kojčín. Vydutost pramene je vří, až sedm litrů za vteřinu, v jeho okolí se usazují železná sloní.

12. Vertikální i horizontální členění skalní věže v křídových pískovcích se týká u Starých Mlýnů, vzdálených 1,7 km od Nové Huti.

13. V bílého železové moře se rozlila pod skalní železovou slonou na jihu západním svahu kopce KŘE, který tvoří významnou krajinnou dománu nedaleko Nového Bouda.

14. Rozsáhlé kamenné moře se rozlila pod skalní železovou slonou na jihu západním svahu kopce KŘE, který tvoří významnou krajinnou dománu nedaleko Nového Bouda.

Na obálce (16): Přírodní památka Pustý zámeček se týká nad údolím Těky Kamenice jako jediná skalní hrabě slopcovitého rozpadu brachty. Železové skopce o průměru až 1,85 m dosahují délky až 25 m. Další fotografie: 1 – Boudná (pobíha – 16, 2, 6, 7, 8, 10, 13, 14), J. Broch (5), J. Burek (11), P. Havránek (4, 15), J. Vatoška (1, 3, 8, 12)

Čtvrtohory: 1 – deluvální sedimenty, 2 – fluvialní štěrky, 3 – správné, 4 – glaciální sedimenty, Větrby: poruchové vulkany: 5 – bazaltový, subvolkanický, 6 – trachy, železo, 7 – bazaltový, druhohory: křída: 8 – křemence (okřídlové pískovce, 9 – silnice, pískovce, jeze, 10 – vápencové úkopy, mladší prvohory: perm: 11 – stepenec, pískovce, jílovec, vulkany, starší prvohory až starohory: 12 – žula, granodiority, 13 – fylit, fylitické a železnobílicové, kvartýr, metamorfované droby, 14 – výrazné zlomy, 15 – lužický zlom (jezerský), 16 – zlom pod kvartérem, 17 – hranice CHKO Lužické hory, 18 – lokalita fotografická.